

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้ผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน เป็นหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในการดำเนินการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบาย ของกระทรวงอุตสาหกรรม สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล สภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบ ในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสอดคล้องตามความต้องการ ในการพัฒนาของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน/OTOP และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรองรับแผนยุทธศาสตร์ ในระดับจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม แผนการพัฒนาจังหวัดลำพูน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมและชุมชน เกื้อกูล อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของกระทรวงในส่วนภูมิภาค รวมทั้งประสานและสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๒. ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วย แร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร และกฎหมาย อื่นที่เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาค
๓. จัดทำแผน ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งประสาน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว
๔. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๕. ส่งเสริม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการ ในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
๖. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ มอบหมาย

แผนปฏิบัติการราชการ

แผนปฏิบัติการราชการ เรื่องที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมชุมชนด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและเชื่อมโยงทางด้านการตลาด

แผนปฏิบัติการราชการ เรื่องที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑)การเกษตรสร้างมูลค่า ๒)พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการวิจัย พัฒนานวัตกรรม และนำเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดสังคมผู้ประกอบการ จะทำให้พื้นที่จังหวัดลำพูน กลายเป็นเมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft innopolis)

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

(โปรดระบุว่าแผนปฏิบัติการฯ ของท่านสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างไรบ้าง)

การนำระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านเหตุหรือการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ณ แหล่งกำเนิด โดยการนำของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำหรือลดการใช้(หลักการ ๓R) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่ม เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ และลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งลดปริมาณขยะของชุมชนในกลุ่มจังหวัดฯ เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืน เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรวม

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อยกระดับองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืน และการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มายกระดับห่วงโซ่อุปทาน ให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน ได้อย่างเป็นธรรม

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- เป้าหมายของแผนย่อย ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมและสนับสนุน การให้ความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด ให้มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ

๒.๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมุ่งไปสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนาลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- เป้าหมายของแผนย่อย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ใส่ใจในกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน และปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ
- ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒.๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้าน เศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

๒) ประเด็นย่อย การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ-วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒.๒.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องสิ่งแวดล้อม

๒) ประเด็นย่อย ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชน ในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง

๒.๒.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้นสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

(๒) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๒) เป้าหมายรวม

ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ ประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๓.๒) แนวทางการพัฒนา การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่สมดุลลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤตหมอกควัน

(๔.๒) แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนี้ (๑) ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน (๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (๔) สร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๙ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของกระทรวงอุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดลำพูนพ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้ผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน เป็นหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในการดำเนินการพัฒนาและผลักดัน แผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล สภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสอดคล้องตามความต้องการ ในการพัฒนาของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน/OTOP และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรองรับแผนยุทธศาสตร์ ในระดับจังหวัด

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

- ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดลำพูน เดิมชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณ มีอายุประมาณ ๑,๓๔๓ ปี ตามพงศาวดารโยนกเล่าสืบต่อกันถึงการสร้างเมืองหริภุญไชย โดยฤๅษีวาสุเทพ เป็นผู้เกณฑ์พวกเม็งคบุตร หรือ ชนเชื้อชาติมอญมาสร้างเมืองนี้ขึ้น ในพื้นที่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือ แม่น้ำกวาง และแม่น้ำปิง เมื่อมาสร้างเสร็จได้ส่งทูตไปเชิญ ราชธิดากษัตริย์เมืองละโว้พระนาม “จามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองหริภุญไชย สืบราชวงศ์กษัตริย์ ต่อมาหลายพระองค์ จนกระทั่งถึงสมัยพระยาอัยบาจึงได้เสียการปกครองให้แก่พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผู้รวบรวม แคว้นทางเหนือเข้าเป็นอาณาจักรล้านนา เมืองลำพูน ถึงแม้ว่าจะตกอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านนา แต่ก็ได้เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่เข้ามาปกครอง ดังปรากฏหลักฐานทั่วไปในเวียงกุมกาม เชียงใหม่และเชียงราย เมืองลำพูนจึงยังคงความสำคัญในทางศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เมืองลำพูนจึงได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย มีผู้ครองนครสืบต่อกันมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ต่อมาภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ เมื่อเจ้าผู้ครองนครองค์สุดท้าย คือ พลตรีเจ้าจักรคำ ขจรศักดิ์ ถึงแก่พิราลัย เมืองลำพูนจึงเปลี่ยนเป็นจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครอง สืบมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

คำขวัญจังหวัดลำพูน

“พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จามเทวี ศรีหริภุญชัย”

ตราประจำจังหวัด

เจดีย์ในดวงตรา หมายถึง พระธาตุหริภุญชัย ซึ่งกล่าวกันว่ามีพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่นับเป็นปูชนียสถานสำคัญ เป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองและจังหวัดใกล้เคียง

ลักษณะทางกายภาพ

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (สายเอเชีย) เป็นระยะทาง ๖๘๙ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินสายถนนพหลโยธิน เป็นระยะทาง ๗๒๔ กิโลเมตร และตามทางรถไฟ ๗๒๙ กิโลเมตร ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๘ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศาตะวันออก อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงหรือพื้นที่สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ

ขนาด

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของภาคเหนือมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔,๕๐๕.๘๘๒ ตร.กม. หรือประมาณ ๒,๘๑๕,๖๗๕ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๘๕ ของพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน บริเวณที่กว้างที่สุดประมาณ ๔๓ กม. และยาวจากเหนือจดใต้ ๑๓๖ กม.

ตารางแสดงขนาดพื้นที่จำแนกตามรายอำเภอของจังหวัดลำพูน

รายชื่ออำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	คิดเป็นร้อยละ ของพื้นที่ทั้งหมด	ระยะทางห่างจาก จังหวัด (กม.)
๑. อำเภอเมืองลำพูน	๔๗๙.๘๒๕	๑๐.๗๘	-
๒. อำเภอป่าซาง	๒๙๙.๙๕๐	๖.๕๒	๑๑
๓. อำเภอบ้านโฮ่ง	๕๙๖.๙๐๑	๑๓.๓๑	๓๖
๔. อำเภอแม่ทา	๗๖๒.๖๓๐	๑๖.๖๘	๒๕
๕. อำเภอลี้	๑,๗๐๑.๙๙๐	๓๗.๙๖	๑๐๕

รายชื่ออำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	คิดเป็นร้อยละ ของพื้นที่ทั้งหมด	ระยะทางห่างจาก จังหวัด (กม.)
๖. อำเภอทุ่งหัวช้าง	๔๘๖.๑๒๙	๑๐.๗๙	๑๐๕
๗. อำเภอบ้านธิ	๑๒๙.๐๒๔	๒.๗๒	๒๖
๘. อำเภอเวียงหนองล่อง	๔๙.๔๓๓	๑.๒๔	๔๕
รวมทั้งสิ้น	๔,๕๐๕.๘๘๒	๑๐๐	

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.เถิน จ.ลำปาง และ อ.สามเงา จ.ตาก
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ห้างฉัตร อ.สบปราบ อ.เสริมงาม จ.ลำปาง
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.ฮอด อ.จอมทอง อ.หางดง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

สภาพพื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบหุบเขาและพื้นที่ภูเขาที่ราบอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด ส่วนหนึ่งของที่ราบแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน หรือที่ราบลุ่มแม่น้ำปิง แม่น้ำกว๊าง เป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง ตัวเมืองลำพูนมีระดับความสูง ๒๙๐.๒๙ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และตอนเหนือ ของอำเภอบ้านโฮ่ง มีความสูงเฉลี่ย ๒๐๐ - ๔๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่ค่อยลาดสูงขึ้นไปในตอนกลาง ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และตะวันตกเฉียงใต้ ตั้งแต่อำเภอแม่ทา ตอนใต้ของอำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอทุ่งหัวช้าง และอำเภอลี้ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูง มีระดับความสูง ระหว่าง ๔๐๐ - ๘๐๐ เมตร ขึ้นไป ระดับความสูง จะลดลงเมื่อเข้าเขตที่ราบในอำเภอลี้ ที่ระดับความสูงประมาณ ๔๐๐ - ๘๐๐ เมตร แล้วค่อย ๆ ยกตัวสูงขึ้นมาทางทิศใต้ ซึ่งเป็นเขตชายแดนติดต่อกับจังหวัดลำปางและจังหวัดตากที่ระดับความสูง ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ เมตร

การใช้ที่ดินของจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนมีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน ๒,๘๑๖,๑๗๘ ไร่ แบ่งเป็นเนื้อที่ป่าจำนวน ,๕๙๒,๖๗๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๕ เป็นเนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๖๙๒,๑๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๗ และเป็นเนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร จำนวน ๕๒๐,๔๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๗

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	เนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์ ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์ นอการเกษตร (ไร่)
ลำพูน	๒,๘๑๖,๑๗๘	๑,๕๙๒,๖๗๒	๖๙๒,๑๘๓	๕๒๐,๔๖๗

ลักษณะภูมิอากาศ ที่มา : ศูนย์ภูมิอากาศ กองพัฒนาอุทยานวิทยา กรมอุทยานวิทยา ,

มกราคม ๒๕๖๓

ลักษณะอากาศของจังหวัดลำพูนขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมที่พัดเวียนประจำ เป็นฤดูกาล ๒ ชนิดคือฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาว จะมีลมเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทยเป็นลมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้จังหวัดลำพูนมีอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป กับมรสุมอีกชนิด คือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้หรือฤดูฝน จะมีลมจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านทะเลและมหาสมุทร นำความชื้นมาตกเป็นฝนในจังหวัด

อุณหภูมิ

เนื่องจากจังหวัดลำพูนมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวในฤดูร้อน โดยเฉพาะเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดในรอบปี ส่วนในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นเนื่องจากตั้งอยู่บริเวณภาคเหนือตอนบนได้รับอิทธิพลจากมวลอากาศเย็นตลอดช่วง โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๖.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๐.๗ องศาเซลเซียส สำหรับอุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๔๔.๐ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่วนอุณหภูมิต่ำที่สุดวัดได้ ๓.๕ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

ฝน

จังหวัดลำพูนจัดว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจังหวัดใกล้เคียง ปริมาณฝนตลอดปีเฉลี่ยทั้งจังหวัดประมาณ ๙๐๐ - ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ส่วนพื้นที่บริเวณอำเภอเมืองมีปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๐๐๓.๘ มิลลิเมตร มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๑๐๙ วัน และมีฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายนโดยมีฝนเฉลี่ย ๒๐๘.๒ มิลลิเมตร มีฝนตกประมาณ ๑๘ วัน สำหรับฝนสูงสุดใน ๑ วันตรวจวัดได้ ๑๕๖.๐ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕

พายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนที่ผ่านเข้ามาในภาคเหนือส่วนมากเป็นพายุดีเปรสชันซึ่งไม่มีกำลังและความรุนแรงมากนัก บางครั้งอาจมีฝนตกต่อเนื่องกัน ๒-๓ วัน หรืออาจทำให้มีฝนตกหนักมากและมีลมกระโชกแรงกับมีน้ำท่วมเป็นบางแห่ง พายุดีเปรสชันที่เคยเคลื่อนผ่านเข้ามาในจังหวัดลำพูนส่วนใหญ่เป็นพายุที่มีถิ่นกำเนิดจากทะเลจีนใต้หรือมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก โดยเคลื่อนผ่านเข้ามาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พายุมีโอกาสเคลื่อนผ่านจังหวัดนี้ได้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปจนถึงเดือนตุลาคมโดยเฉพาะเดือนกันยายน เป็นระยะที่พายุหมุนเขตร้อนมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่จังหวัดนี้ได้มากที่สุด

จากสถิติในคาบ ๖๙ ปีตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๒ มีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนผ่านจังหวัดลำพูนทั้งหมด ๑๓ ลูก โดยเข้ามามากที่สุดในเดือนกันยายนจำนวน ๙ ลูก (๒๕๐๗, ๒๕๐๘(๒), ๒๕๑๒(๒), ๒๕๑๓, ๒๕๒๐, ๒๕๒๑, ๒๕๒๓) เดือนตุลาคมจำนวน ๒ ลูก (๒๕๐๔, ๒๕๒๔) เดือนพฤษภาคม ๑ ลูก (๒๕๒๕) และสิงหาคม ๑ ลูก (๒๕๐๘)

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดลำพูน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๑ ตำบล ๕๗๗ หมู่บ้าน, ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๑ เทศบาลเมือง, ๓๙ เทศบาลตำบล, ๑๗ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๑๗ ชุมชน

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง / ตำบล	อบต.	ชุมชน	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (กม.)
๑. อำเภอเมืองลำพูน (รวมเทศบาลเมืองลำพูน/ เทศบาลตำบล)	๔๗๙.๘๒๕	๑๕	๑๕๙	๑๔	๑	๑๗	-
๒. อำเภอป่าซาง	๒๙๙.๙๕๐	๙	๙๐	๔	๔	-	๑๑
๓. อำเภอบ้านโฮ้ง	๕๙๖.๙๐๑	๕	๖๒	๒	๔	-	๓๖
๔. อำเภอแม่ทา	๗๖๒.๖๓๐	๖	๗๑	๗	๑	-	๒๕
๕. อำเภอลี้	๑,๗๐๑.๙๙๐	๘	๙๙	๗	๓	-	๑๐๕
๖. อำเภอทุ่งหัวช้าง	๔๘๖.๑๒๙	๓	๓๕	๑	๓	-	๑๐๕
๗. อำเภอบ้านธิ	๑๒๙.๐๒๔	๒	๓๖	๑	๑	-	๒๖
๘. อำเภอเวียงหนองล่อง	๔๙.๔๓๓	๓	๒๕	๓	-	-	๔๕
รวม	๔,๕๐๕.๘๘๒	๕๑	๕๗๗	๓๙	๑๗	๑๗	

ประชากร ปี ๒๕๖๑ จังหวัดลำพูน มีประชากร จำนวน ๔๐๖,๑๖๘ คน แยกรายละเอียดดังนี้

- เพศชาย จำนวน ๑๙๖,๑๙๖ คน
- เพศหญิง จำนวน ๒๐๙,๙๗๒ คน
- ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๙๐.๑๑ คนต่อตารางกิโลเมตร

ข้อมูลประชากรและจำนวนบ้านแยกอำเภอ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	ทะเบียนราษฎร ปี ๒๕๖๑			
	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
๑. เมืองลำพูน	๖๘,๙๙๒	๗๗,๕๔๖	๑๔๖,๕๓๘	๗๔,๓๑๐
๒. ป่าซาง	๒๖,๔๐๑	๒๘,๗๐๖	๕๕,๑๐๗	๒๓,๗๔๐
๓. บ้านโฮ้ง	๓๕,๑๖๖	๓๔,๘๗๐	๗๐,๐๓๖	๒๔,๕๐๑
๔. แม่ทา	๑๙,๑๗๖	๑๙,๘๕๓	๓๙,๐๒๖	๑๖,๔๙๐
๕. ลี้	๑๙,๓๙๑	๒๐,๖๗๑	๔๐,๐๖๒	๑๕,๗๒๒
๖. ทุ่งหัวช้าง	๑๐,๑๓๒	๑๐,๐๔๔	๒๐,๑๗๖	๗,๔๒๐
๗. บ้านธิ	๘,๕๕๓	๙,๒๑๗	๑๗,๗๗๐	๗,๔๑๗
๘. เวียงหนองล่อง	๘,๓๘๕	๙,๐๖๕	๑๗,๔๕๐	๗,๔๑๗
รวม	๑๙๖,๑๙๖	๒๐๙,๙๗๒	๔๐๖,๑๖๘	๑๗๗,๐๑๗

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพื้นที่ และประชากรแยกรายอำเภอ จังหวัดลำพูน ปี

๒๕๖๑

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)		ประชากร (คน)		ความหนาแน่น ประชากรต่อพื้นที่ ๑ ตร. กม.
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
๑. เมือง	๔๗๙.๘๒๕	๑๐.๗๘	๑๕๖,๕๓๘	๓๖.๐๘	๓๐๔.๑๒
๒. ป่าซาง	๒๘๙.๙๕๐	๖.๕๒	๕๕,๑๐๗	๑๓.๕๗	๑๘๔.๘๘
๓. บ้านโฮ้ง	๕๙๖.๙๐๑	๑๓.๓๑	๗๐,๐๓๖	๑๗.๒๔	๖๗.๕๔
๔. แม่ทา	๗๖๒.๖๓๐	๑๖.๖๘	๓๙,๐๒๖	๙.๖๑	๕๑.๓๘
๕. ลี้	๑,๗๐๑.๙๙๐	๓๗.๙๖	๔๐,๐๖๒	๙.๘๖	๔๑.๐๒
๖. หุ่นช้าง	๔๘๖.๑๒๙	๑๐.๗๙	๒๐,๑๗๖	๔.๙๗	๔๑.๔๖
๗. บ้านธิ	๑๒๙.๐๒๔	๒.๗๒	๑๗,๗๗๐	๔.๓๘	๑๓๖.๗๘
๘. เวียงหนองล่อง	๔๙.๔๓๓	๑.๒๔	๑๗,๔๕๐	๔.๓๐	๓๕๔.๗๔
รวม	๔,๕๐๕.๘๘๒	๑๐๐	๔๐๖,๑๖๘	๑๐๐	๙๐.๑๑

ข้อมูลเศรษฐกิจ

ขนาดเศรษฐกิจจังหวัดลำพูน (GPP ณ ราคาประจำปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีมูลค่าประมาณ ๘๑,๔๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๕ ของ GDP ประเทศไทย ประชากรมีรายได้ต่อหัวประมาณปีละ ๒๐๔,๖๓๐ บาท ต่อคนต่อปี โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดลำพูนแบ่งรายภาค ดังนี้ ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ ๔๖ ภาคบริการคิดเป็นร้อยละ ๓๑ และภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ ๒๓ โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) มีการขยายตัวร้อยละ ๑.๔ ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศโดยเฉลี่ยร้อยละ ๓.๔๓ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของจังหวัดลำพูนอยู่ที่ร้อยละ - ๐.๒๓ ซึ่งปัจจัยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดได้แก่ ผลผลิตสินค้าเกษตร กำลังแรงงานภาคอุตสาหกรรม และ ผลผลิตอุตสาหกรรม (ที่มา: กลุ่มงานบริหารการคลัง สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน)

ลักษณะทางสังคม

จังหวัดลำพูน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๑ ตำบล ๕๗๗ หมู่บ้าน, ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๑ เทศบาลเมือง, ๓๘ เทศบาลตำบล, ๑๘ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๑๗ ชุมชน

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง / ตำบล	อบต.	ชุมชน	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (กม.)
๑. อำเภอเมืองลำพูน (รวมเทศบาลเมืองลำพูน/ เทศบาลตำบล)	๔๗๙.๘๒๕	๑๕	๑๕๙	๑๔	๒	๑๗	-

อำเภอ	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง / ตำบล	อปต.	ชุมชน	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (กม.)
๒. อำเภอป่าซาง	๒๙๙.๙๕๐	๙	๙๐	๔	๔	-	๑๑
๓. อำเภอบ้านโฮ่ง	๕๙๖.๙๐๑	๕	๖๒	๒	๔	-	๓๖
๔. อำเภอแม่ทา	๗๖๒.๖๓๐	๖	๗๑	๗	๑	-	๒๕
๕. อำเภอเถลิง	๑,๗๐๑.๙๙๐	๘	๙๙	๗	๓	-	๑๐๕
๖. อำเภอทุ่งหัวช้าง	๔๘๖.๑๒๙	๓	๓๕	๑	๓	-	๑๐๕
๗. อำเภอบ้านธิ	๑๒๙.๐๒๔	๒	๓๖	๑	๑	-	๒๖
๘. อำเภอเวียงหนองล่อง	๔๙.๔๓๓	๓	๒๕	๓	-	-	๔๕
รวม	๔,๕๐๕.๘๘๒	๕๑	๕๗๗	๓๙	๑๘	๑๗	

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำพูน

ประชากร ปี ๒๕๖๐ จังหวัดลำพูน มีประชากร จำนวน ๔๐๖,๐๔๑ คน แยกรายละเอียด
ดังนี้

- เพศชาย จำนวน ๑๙๖,๓๑๕ คน
- เพศหญิง จำนวน ๒๐๙,๗๒๖ คน
- ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๙๐.๑๑ คนต่อตารางกิโลเมตร

โครงสร้างการบริหารราชการ

จังหวัดลำพูนมีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่บริหารราชการในพื้นที่ ประกอบด้วย

- ๑) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนกลางที่มาปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดลำพูน รวมทั้งสิ้น ๓๒ หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ ๑๑ หน่วยงาน
- ๒) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ได้จัดส่งมาปฏิบัติราชการในจังหวัด รวมทั้งสิ้น ๓๔ หน่วยงาน
- ๓) หน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ๕๘ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๓๘ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๘ แห่ง
- ๔) องค์การอิสระ ๓ หน่วยงาน (๑. กกต.จังหวัด ๒. ป.ป.ช.จังหวัด ๓. สตง.จังหวัด)
- องค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ (NGO) ได้แก่
 - ๑) เครือข่ายองค์กรชุมชนจังหวัดลำพูน
 - ๒) โครงการปฏิรูปการเกษตรและพัฒนาชนบทจังหวัดลำพูน
 - ๓) โครงการศึกษาการจัดการทรัพยากรชุมชนจังหวัดลำพูน
 - ๔) โครงการสตรีและเยาวชนลำพูน
 - ๕) โครงการร่วมพัฒนาชนบทลำพูน มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน
 - ๖) สมาคม วาย เอ็ม ซี เอ ลำพูน

โครงสร้างพื้นฐาน

การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนสามารถให้บริการไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่การปกครองของจังหวัด รวม ๘ อำเภอ มีไฟฟ้าครอบคลุมทุกหมู่บ้าน โดยกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนส่วนใหญ่สั่งซื้อมาจากสถานีจ่ายไฟจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งมีแหล่งผลิตที่สำคัญ ๑ แห่ง คือ โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน สามารถให้บริการไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่การปกครองของจังหวัดลำพูน ๘ อำเภอ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน มีสถานีจ่ายไฟย่อย จำนวน ๘ แห่ง ดังนี้

- ๑) สถานีไฟฟาลำพูน ๑ ตั้งอยู่ที่บ้านป่าเส้า ริมถนนสายลำพูน - เชียงใหม่ (สายเก่า)
- ๒) สถานีไฟฟาลำพูน ๒ ตั้งอยู่ที่ตำบลอุโมงค์ ริมถนนสุขเปอรไฮเวย์เชียงใหม่ - ลำพูน
- ๓) สถานีไฟฟาลำพูน ๓ ตั้งอยู่ในสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ ตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน
- ๔) สถานีไฟฟานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ส่วนที่ ๑ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองเป็ด ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน
- ๕) สถานีไฟฟานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ส่วนที่ ๒ ตั้งอยู่ที่บ้านสันป่าฝ้าย ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน
- ๖) สถานีไฟฟ้าบ้านโฮ้ง
- ๗) สถานีไฟฟ้าป่าซาง
- ๘) สถานีไฟฟ้าลี่

สถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

จำแนกตามประเภทผู้ใช้ จังหวัดลำพูน พ.ศ.๒๕๕๙

ประเภทผู้ใช้	๒๕๕๙
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๑๗๙,๗๕๑
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	๑,๒๒๒,๖๑๐,๒๐๐
บ้านที่อยู่อาศัย	๒๒๑,๒๘๘,๔๖๔
กิจการขนาดเล็ก	๑๑๖,๐๕๓,๖๓๖
กิจการขนาดกลาง	๑๕๗,๔๑๒,๒๘๗
กิจการขนาดใหญ่	๗๑๒,๒๘๙,๗๔๒
อื่น ๆ ^{๑/}	๑๕,๕๖๖,๐๗๑

หมายเหตุ : ๑/ กลุ่มอื่นๆ ประกอบด้วย ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภท กิจการเฉพาะอย่างองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร สุบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราวและไฟฟรี

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

รวบรวมโดย : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การประปาส่วนภูมิภาค

ปัจจุบันการประปาส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดลำพูน มีจำนวน ๒ สาขา ดังนี้

- ๑) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน มีเขตจำหน่ายน้ำและหน่วยบริการ รวม ๓ แห่ง ดังนี้

๑.๑) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน แม่ข่ายลำพูน รับน้ำดิบจากแม่น้ำปิง หน้าฝายพญาอุต และปัจจุบันใช้น้ำจากบ่อบาดาล (บริเวณสำนักงาน) สูบจ่ายน้ำของพื้นที่สูง บ้านป่าสัก ดอยติ ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ ๑๐ ตำบล ได้แก่ ตำบลในเมือง ตำบลเวียงยอง ตำบลตันธง ตำบลริมปิง ตำบลเหมืองง่า ตำบลอุโมงค์ ตำบลหนองช้างคืน ตำบลป่าสัก ตำบลบ้านกลาง และตำบลมะเขือแจ้

๑.๒) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน หน่วยบริการทาสบเส้า ใช้น้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำแม่เส้า ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ตำบลทาสบเส้าและตำบลทาสบชัย

๑.๓) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาลำพูน หน่วยบริการป่าซาง ใช้น้ำดิบจากบ่อบาดาล ให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ตำบลป่าซาง

การบริการสาธารณสุข

ในปี ๒๕๖๐ มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐบาล แบ่งเป็นโรงพยาบาลทั่วไป ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๗ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๗๑ แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน ๒ แห่ง และศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล ๑ แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานบริการสาธารณสุขเอกชน แบ่งเป็นโรงพยาบาล ๑ แห่ง คลินิกเวชกรรม ๔๗ แห่ง สถานพยาบาลผดุงครรภ์ ๖๖ แห่ง เวชกรรมโบราณ ๗ แห่ง เทคนิคการแพทย์ ๖ แห่ง คลินิกทันตกรรม ๑๗ แห่ง การแพทย์แผนไทย ๒ แห่ง โดยมีจำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของจังหวัดลำพูน ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนและอัตราบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ที่	บุคลากรที่สำคัญ	พ.ศ. ๒๕๖๐ (ม.ย ๖๐)	
		จำนวน	อัตราส่วนต่อประชากร
๑	แพทย์	๑๒๗	๑:๓๑๔๗
๒	ทันตแพทย์	๔๗	๑:๘๖๓๘
๓	เภสัชกร	๗๘	๑:๕๒๐๕
๔	พยาบาลวิชาชีพ	๘๓๙	๑:๔๘๔
๖	เจ้าหน้าที่ รพ.สต.	๒๘๔	๑:๑๔๓๐
รวม		๑,๓๗๕	

ที่มา : รายงานประจำปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

การคมนาคมและขนส่ง

จังหวัดลำพูนมีเส้นทางในการเดินทางติดต่อกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงต่างๆ ดังนี้

ก. ทางบก

๑) ทางรถยนต์

(๑) ติดต่อกับจังหวัดเชียงใหม่ ตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑ ระยะทางประมาณ ๓๓ กิโลเมตร (สายซูปเปอร์ไฮเวย์ ลำปาง - เชียงใหม่) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ ระยะทางประมาณ ๒๖ กิโลเมตร

(๒) ติดต่อกับจังหวัดลำปาง โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร และจากจังหวัดลำปางสามารถติดต่อกับจังหวัดพะเยาและเชียงราย โดยอาศัยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑

(๓) ติดต่อกับจังหวัดเชียงราย โดยเดินทางจากจังหวัดลำพูนเข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๑๙ ระยะทางประมาณ ๒๑๐ กิโลเมตร

(๔) ติดต่อกับจังหวัดแพร่และน่าน โดยอาศัยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ผ่านจังหวัดลำปางจนถึงอำเภอเด่นชัยจังหวัดแพร่ และเลี้ยวเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๑ สู่อำเภอเมืองแพร่และน่าน ตามลำดับ

เส้นทางคมนาคมระหว่างอำเภอเมืองลำพูนกับอำเภออื่น ๆ

(๑) เส้นทางไปอำเภอป่าซาง บ้านโฮ้ง และอำเภอลี้ จากอำเภอเมืองลำพูน ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ ลงสู่ทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร จะถึงอำเภอป่าซาง จากอำเภอป่าซางไปอีกประมาณ ๒๙ กิโลเมตร จะถึงอำเภอบ้านโฮ้ง และจากอำเภอบ้านโฮ้งไปอีกประมาณ ๖๕ กิโลเมตรจะถึงอำเภอลี้ ซึ่งสามารถติดต่อกับอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ระยะทางประมาณ ๔๕ กิโลเมตร

(๒) เส้นทางไปอำเภอทุ่งหัวช้าง จากอำเภอเมืองลำพูน ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ ลงสู่ทิศใต้ ผ่านอำเภอป่าซาง และจากอำเภอป่าซางประมาณ ๑๙ กิโลเมตร เลี้ยวเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘๔ (แยกแม่่อาว - ทุ่งหัวช้าง) อีกประมาณ ๗๕ กิโลเมตร จะถึงอำเภอทุ่งหัวช้าง

(๓) เส้นทางไปอำเภอแม่ทาและอำเภอบ้านธิ จากอำเภอเมืองลำพูนตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ลงไปทางทิศใต้ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร จะถึงอำเภอแม่ทา และหากขึ้นไปทางทิศเหนือโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๗ ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร จะถึงอำเภอบ้านธิ

(๔) เส้นทางไปอำเภอเวียงหนองล่อง จากอำเภอเมืองลำพูน ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ลงสู่ทิศใต้ผ่านอำเภอป่าซาง ถึงแยกสันห้างเสือ เข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๓๑ จะเดินทางเข้าสู่อำเภอเวียงหนองล่อง รวมระยะทางประมาณ ๔๕ กิโลเมตร

๒) ทางรถไฟ

สถานีรถไฟลำพูนมีขบวนรถให้บริการทั้งเที่ยวขึ้นและเที่ยวล่อง รวมวันละ ๑๒ ขบวน แบ่งเป็น

(๑) ขบวนรถให้บริการเที่ยวขึ้น (กรุงเทพฯ - เชียงใหม่) ๖ ขบวน

(๒) ขบวนรถให้บริการเที่ยวล่อง (เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ) ๖ ขบวน

ซึ่งจังหวัดลำพูนมีสถานีรถไฟ ๖ แห่ง ได้แก่

(๑) สถานีลำพูนมีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๑๒ ขบวน ดังนี้

- ขบวนเดินรถเที่ยวล่อง (เชียงใหม่ - กรุงเทพฯ) ได้แก่ ขบวน ๑๐๒ , ๘ , ๔๐๘ , ๕๒ , ๑๔ และ ๑๐ (ขบวน ๑๐๒ และ ๔๐๘ เป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน)

- ขบวนเดินรถเที่ยวขึ้น (กรุงเทพฯ - เชียงใหม่) ได้แก่ ขบวน ๑๐๙ , ๙ , ๑๓ , ๑๕ , ๔๐๗ , และ ๗ (ขบวน ๑๐๙ และ ๔๐๗ เป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน)

(๒) สถานีป่าสัก มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๒ ขบวน คือ ขบวน ๔๐๗ และ ๔๐๘ ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

(๓) สถานีหนองหล่ม มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๒ ขบวน คือ ขบวน ๔๐๗ และ ๔๐๘ ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

(๔) สถานีศาลาแม่ทา มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๒ ขบวน คือ ขบวน ๔๐๗ และ ๔๐๘ ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

(๕) สถานีท่าชมพู มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๒ ขบวน คือ ขบวน ๔๐๗ และ ๔๐๘ ซึ่งเป็นรถไฟฟรีบริการเพื่อประชาชน

(๖) สถานีขุนตาน มีขบวนรถจอดรับ-ส่งผู้โดยสารวันละ ๑๒ ขบวนเช่นเดียวกับ สถานีลำพูน โดยมีทั้งขบวนรถไฟฟรีๆ และขบวนรถเชิงพาณิชย์

ที่มา : สถานีรถไฟลำพูน (๒๕๖๐)

ข. ทางอากาศ

ผู้ที่มีความประสงค์จะเดินทางโดยเครื่องบินโดยสาร สามารถใช้บริการจากท่าอากาศยาน จังหวัดเชียงใหม่ได้ โดยมีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองลำพูน ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร โดยใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (ถนนสุขุเปอรไฮเวย์ เชียงใหม่ - ลำพูน) ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ ๓๐ - ๔๐ นาที

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในจังหวัดลำพูนที่สำคัญ ประกอบด้วย ลำน้ำสายหลัก คือ แม่น้ำปิง แม่น้ำกวง แม่น้ำทา แม่น้ำลี้ โดยมีพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ คู คลอง ลำห้วย สระเก็บน้ำและหนองน้ำธรรมชาติ ๑๕๕ แห่ง พื้นที่ผิวน้ำ ๑๘,๘๕๓ ไร่ สามารถเก็บน้ำได้ ๑๒๒ ล้าน ลบ.ม. ในจังหวัดลำพูน มีแม่น้ำที่สำคัญ ๔ สาย ดังนี้

๑) แม่น้ำปิง เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่ไหลอยู่ในหุบเขา ระหว่างทิวเขาถนนธงชัยกลาง กับทิวเขาฝิปันน้ำตะวันตก มีต้นน้ำอยู่ที่ตอยถั่ว ในเทือกเขาแดนลาว เขตตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จากต้นกำเนิดแม่น้ำปิงไหลลงมาทิศใต้ผ่านเมืองเชียงใหม่ ลำพูนและไหลเข้าเขตจังหวัดตาก ไปบรรจบกับแม่น้ำวังที่อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก แล้วไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองกำแพงเพชร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่จังหวัดนครสวรรค์รวมเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๗๑๕ กิโลเมตร ระยะทางที่แม่น้ำปิงไหลผ่านพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่มีความยาวประมาณ ๓๓๕ กิโลเมตร และเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และ จังหวัดลำพูน ลงไปทางทิศใต้เป็นระยะทางยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ในจังหวัดลำพูน น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง โดยเรียงจากเหนือจดใต้ คือ น้ำแม่ทา น้ำแม่กวง แม่น้ำลี้ ห้วยแม่ตาล ห้วยแม่หาด และน้ำแม่ก่อ นอกจากนี้ยังมีลำน้ำที่ไม่มีชื่ออีกเป็นจำนวนมากที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง สำหรับพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ ๖,๓๕๕ ตารางกิโลเมตร

๒) น้ำแม่กวง มีต้นน้ำอยู่ที่ตอยฝิปันน้ำ (หรือตอยนางแก้ว) ตอยมด แล้วไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ลงสู่ที่ราบเชียงใหม่-ลำพูน ผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย และไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองลำพูน แล้วบรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านสบทา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน น้ำแม่กวงมีความยาวประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร น้ำแม่กวงเป็นแม่น้ำที่สำคัญอีกสายหนึ่งในบริเวณที่ราบเชียงใหม่ - ลำพูน มีลำน้ำสาขาที่สำคัญ คือ น้ำแม่ทาและห้วยแม่สะแงะ น้ำแม่กวงมีพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ ๑,๗๔๐ ตารางกิโลเมตร

๓) น้ำแม่ทา น้ำแม่ทามีต้นน้ำอยู่ที่ตอยขุนทาในเทือกเขาฝิปันน้ำตะวันตก กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านที่ราบซึ่งขนานไปด้วยภูเขา ไปสู่อำเภอแม่ทาทางทิศใต้ แล้วไหลวกขึ้นไปทางเหนือผ่านที่ราบเชียงใหม่-ลำพูน ผ่านอำเภอป่าซาง แล้วบรรจบกับแม่น้ำกวงที่บ้านสบทา เขตต่อระหว่างอำเภอ เมืองลำพูนกับอำเภอป่าซาง นอกจากนี้น้ำแม่ทายังได้หล่อเลี้ยงพื้นที่ทำการเกษตรของชุมชนหลายตำบลในอำเภอแม่ออน อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน น้ำแม่ทามีความยาวประมาณ ๙๐ กม.

๔) แม่น้ำลี้ แม่น้ำลี้ต้นน้ำอยู่ที่ตอยสบเทิม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ไหลลงไปทางใต้จนถึงบริเวณใกล้อำเภอลี้ จึงค่อยไหลวกกลับไปทางเหนือเป็นรูปตัวยู ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง แล้วไหลต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านวังสะแกก กิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แม่น้ำลี้มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร แม่น้ำลี้มีพื้นที่รับน้ำ (Catchment Area) ประมาณ ๓๑๕ ตารางกิโลเมตร

ตารางรายละเอียดพื้นที่ในเขตลุ่มน้ำ จังหวัดลำพูน

ลุ่มน้ำ	พื้นที่ในเขตลุ่มน้ำปิง		ร้อยละของพื้นที่จังหวัด (๔,๕๐๕,๘๒๒ ตร.กม.)	ร้อยละพื้นที่ ในลุ่มน้ำปิง
	(ตร.กม.)	(ไร่)		
แม่น้ำปิง	๔,๔๗๖.๘๖	๒,๗๙๘,๐๓๘	๐.๑๑	๑๒.๙๖

จังหวัดลำพูนมีแหล่งน้ำประเภทหนอง/บึง/กุด สระน้ำ/ฝาย เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ในกิจกรรมหลายๆประเภท โดยมีการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมอื่นๆมากที่สุด ส่วนการอุปโภค เพาะปลูก ประมง ปศุสัตว์ มีการนำไปใช้ประโยชน์รองลงมา และการนำไปใช้เพื่อการบริโภคและประปา มีน้อยที่สุด ดังนี้

อำเภอ	อ่างเก็บน้ำ	สระ	หนอง/บึง/กุด	ฝาย	รวม
เมืองลำพูน	๑๖	๒๖๒	๔๕	๓๐	๓๕๓
บ้านธิ	๕	๘๗	๕	๐	๙๗
แม่ทา	๒๐	๑๐๒	๗	๒๙	๑๕๘
ป่าซาง	๙	๘๘	๙	๒	๑๐๘
บ้านโฮ่ง	๔	๑๑	๖	๓	๒๔
ลี้	๖๐	๗๗	๑๘	๒๑	๑๗๖
ทุ่งหัวช้าง	๑๑	๒๗	๔	๒๓	๖๕
เวียงหนองล่อง	๐	๑๓	๗	๖	๒๖
รวม	๑๒๕	๖๖๗	๑๐๑	๑๑๔	๑,๐๐๗

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำพูน

ข้อมูลแหล่งน้ำในเขตชลประทาน

(๑) โครงการชลประทานขนาดใหญ่ “โครงการเขื่อนแม่กวงอุดมธารา” (ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่มีพื้นที่โครงการบางส่วนอยู่ในจังหวัดลำพูน) จำนวน ๑ โครงการ พื้นที่ชลประทาน ๕๑,๘๐๐ ไร่

(๒) โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๙ โครงการ พื้นที่ชลประทาน ๑๐ ไร่ ประกอบด้วย (๒.๑) อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน ๔ แห่ง ความจุรวม ๓๕.๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๒๓,๗๐๐ ไร่ ดังนี้

- อ่างเก็บน้ำแม่सान (พระราชดำริ) ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๙,๖๐๐ ไร่

- อ่างเก็บน้ำแม่ธิ ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๖,๕๐๐ ไร่

- อ่างเก็บน้ำแม่ตึบ ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๕,๑๐๐ ไร่
- อ่างเก็บน้ำแม่เมย ตำบลท่าชุมเงิน อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๒,๕๐๐ ไร่

(๒.๒) ฝ่ายทดน้ำขนาดกลาง จำนวน ๕ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๗๘,๒๐๐ ไร่ ดังนี้

- ฝ่ายชลชั้นธิพนิจ ตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ชลประทาน ๔๔,๕๑๕ ไร่ พื้นที่ชลประทานในเขตจังหวัดลำพูน ๓๓,๐๗๕ ไร่
- ฝ่ายมหาโชค ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๓,๗๐๐ ไร่
- ฝ่ายวังตอง ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๓,๓๐๐ ไร่
- ฝ่ายหนองสลิก ตำบลบ้านเรื่อน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๕,๘๐๐ ไร่
- ฝ่ายเหมืองตั้ง ตำบลป่าพลู อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พื้นที่ชลประทาน ๑๖,๕๕๐ ไร่

(๓) โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๕๔ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๕๘,๒๐๐ ไร่

ประกอบด้วย

(๓.๑) โครงการชลประทานขนาดเล็ก อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จำนวน ๕๔ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๕๘,๒๐๐ ไร่ ดังนี้

- อ่างเก็บน้ำ (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน ๓๘ แห่ง ความจุรวม ๒๒ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๔๒,๘๐๐ ไร่
- ฝ่าย (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) ๑๓ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๑๑,๑๕๐ ไร่
- ระบบส่งน้ำ (โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน ๓ แห่ง ความจุรวม ๑.๕๗ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๔,๒๕๐ ไร่

(๓.๒) โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน ๙๒ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๑๒๒,๐๖๕ ไร่ ดังนี้

- อ่างเก็บน้ำ (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน จำนวน ๖ แห่ง ความจุรวม ๑.๕๗ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๔,๒๕๐ ไร่
- ฝ่าย (ถ่ายโอนภารกิจให้ อปท.) จำนวน จำนวน ๘๖ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๑๑๗,๘๑๕ ไร่

(๓.๓) โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๓๒ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๓๗,๓๗๕ ไร่

แหล่งน้ำบาดาล

พื้นที่ราบลุ่มแอ่งเชียงใหม่-ลำพูน ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๓,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร อยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน มีปริมาณน้ำที่กักเก็บประมาณ ๔๘๕ ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ประมาณ ๘๗ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี มีการสูบน้ำไปใช้แล้วประมาณ ๒๐ ล้าน

ลูกบาศก์เมตรต่อปี เหลือน้ำที่จะสามารถนำมาใช้ประมาณ ๗๗ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี สามารถทำนาปรังได้ประมาณ ๓๘,๕๐๐ ไร่ต่อปี

ข้อมูลจำนวนบ่อน้ำบาดาล จำแนกตามพื้นที่อำเภอต่างๆ

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนบ่อน้ำบาดาล
๑	เมืองลำพูน	๘๓๗
๒	ป่าซาง	๒,๓๕๐
๓	บ้านโฮ้ง	๔๕๘
๔	แม่ทา	๓๖๙
๕	ลี้	๕๕๕
๖	ทุ่งหัวช้าง	๑๘๗
๗	บ้านธิ	๑๗๒
๘	เวียงหนองล่อง	๔๕๙
รวม		๕,๓๘๗

ที่มา : สำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต ๑ ลำปาง

ทรัพยากรป่าไม้

ตารางแสดงข้อมูลเนื้อที่ป่าของจังหวัดลำพูน ปี ๒๕๔๗-๒๕๕๘ (ของกรมป่าไม้)

เนื้อที่ป่า	ปี พ.ศ.			
	๒๕๔๗	๒๕๕๑	๒๕๕๖	๒๕๕๘
เนื้อที่ป่า (ไร่)	๑,๖๒๘,๗๓๗.๕๐	๑,๖๑๐,๒๘๐.๒๑	๑,๕๔๗,๐๓๒.๖๓	๑,๕๙๒,๖๗๑.๖๗
ร้อยละต่อพื้นที่จังหวัด	๕๗.๘๔	๕๗.๑๘	๕๕.๒๗	๕๖.๙๐

ที่มา : กรมป่าไม้ (ปี ๒๕๕๙)

ทรัพยากรแร่ธาตุ

สภาพทรัพยากรแร่จังหวัดลำพูน มีการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ที่อำเภอลี้ ทรัพยากรแหล่งทราย ทั้งทรายบกและทรายน้ำ โดยมีท่าทรายแม่น้ำ ๙ แห่งตามแนวแม่น้ำปิง ตั้งแต่อำเภอป่าซางจนถึงอำเภอเวียงหนองล่อง และอำเภอบ้านโฮ้ง นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ศักยภาพแร่ตะกั่ว - สังกะสี - ฟลูออไรด์ และหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง

กรณีพิบัติภัย พื้นที่เสี่ยงดินถล่มในจังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่อยู่ทางตอนบนด้านตะวันออกของจังหวัด มีหมู่บ้านที่กำหนดให้เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม จำนวน ๔๒ หมู่บ้าน ในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอป่าซาง อำเภอแม่ทา และอำเภอลี้

แหล่งควอรูนุรักษ์ทางธรณีวิทยา แหล่งน้ำพุร้อน พบแหล่งน้ำพุร้อน จำนวน ๒ แห่ง คือแหล่งเหมืองเทพนิมิตร ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา และแหล่งหนองหล่ม อำเภอเมือง ซึ่งน้ำพุร้อนทั้ง ๒ แห่ง มีอุณหภูมิที่ผิวดินประมาณ ๔๒ องศาเซลเซียส

ในเขตท้องที่จังหวัดลำพูนมีชนิดแร่ที่สำรวจพบในปัจจุบัน จำนวน ๑๗ ชนิดได้แก่ แร่ถ่านหิน แร่ฟลูออไรต์ แร่แมงกานีส แร่พลวง แร่เฟลด์สปาร์ แร่ดินขาว แร่บอลเคลย์ แร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ดีบุก แร่แบไรต์ แร่แคลไซต์แร่ฟอสเฟต แร่ทองคำ หินอ่อน หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างและหินประดับ ชนิดหินปูน โดยแหล่งแร่แต่ละชนิดมีการสำรวจพบในพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดลำพูน ดังนี้

๑. แหล่งแร่ถ่านหิน (ลิกไนต์) สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลเถี, ตำบลดงดำ, ตำบลนาทราย) และ ในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง (ที่ตำบลบ้านปวง)

๒. แหล่งแร่ฟลูออไรต์ สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน, ตำบลทาภาค) ในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง)และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)

๓. แหล่งแร่แมงกานีส สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลแม่ลาน, ตำบลแม่ตืน, ตำบลป่าไผ่, ตำบลศรีวิชัย, ตำบลก่อ) ในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์) และในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู)

๔. แหล่งแร่พลวง สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน, ตำบลทาสบเส้า)

๕. แหล่งแร่เฟลด์สปาร์ สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลศรีวิชัย)

๖. แหล่งแร่ดินขาว สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลดงดำ) ในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)

๗. แหล่งแร่บอลเคลย์ สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลดงดำ) และในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง (ที่ตำบลบ้านปวง)

๘. แหล่งแร่ตะกั่ว สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลศรีวิชัย)

๙. แหล่งแร่สังกะสี สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลศรีวิชัย)

๑๐. แหล่งแร่แบไรต์ สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ตำบลศรีวิชัย)

๑๑. แหล่งหินอ่อน สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลแม่ลาน, ตำบลเถี) และในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง)

๑๒. แหล่งหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) ในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู, ตำบลบ้านโฮ่ง) ในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลศรีวิชัย, ตำบลแม่ตืน, ตำบลแม่ลาน, ตำบลป่าไผ่, ตำบลเถี) และในเขตอำเภอป่าซาง (ที่ตำบลนครเจดีย์)

๑๓. แหล่งหินประดับชนิดหินปูน สำรวจพบในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู) และในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลแม่ตืน, ตำบลศรีวิชัย, ตำบลป่าไผ่, ตำบลแม่ลาน)

๑๔. แหล่งแร่แคลไซต์ สำรวจพบในเขตอำเภอบ้านโฮ่ง (ที่ตำบลป่าพลู) และในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลแม่ลาน)

๑๕. แหล่งแร่ฟอสเฟต สำรวจพบในเขตอำเภอแม่ทา (ที่ตำบลทาชุมเงิน) และในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลป่าไผ่)

๑๖. แหล่งแร่ดีบุก สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลแม่ตืน)

๑๗. แหล่งแร่ทองคำ สำรวจพบในเขตอำเภอเถี (ที่ตำบลดงดำ)

แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ มีระยะห่างกันเพียง ๒๑ กิโลเมตรด้วยความเป็นเมืองเล็ก ๆ จึงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ภายในตัวเมืองมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จึงพบเห็นวัดวาอาราม ตึกเก่า เรือนแถวโบราณ รายเรียงอยู่สองข้างทาง ถึงแม้จะเป็นเมืองเล็กๆ แต่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานที่สุดในแผ่นดินล้านนา อาณาจักรหริภุญไชยเป็นอาณาจักรพระพุทธศาสนาที่เจริญ รุ่งเรืองมากกว่า ๖๐๐ ปีก่อน ก่อนที่พญาเม็งรายจะสร้างเมืองเชียงใหม่ขึ้น นับได้ว่าเป็นเมืองโบราณที่มีอายุยาวนานถึง ๑,๓๐๐ ปี

จังหวัดลำพูนเหมาะแก่การเที่ยวชมวัดวาอาราม ศิลปวัฒนธรรม และงานหัตถกรรมโดยเฉพาะ ความเก่าแก่ในเขตอำเภอเมืองลำพูน ส่วนมากมีความเป็นมาย้อนหลังไปไกลถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๖ -๑๗

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น การยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ชุมชน การท่องเที่ยวชุมชน

กลุ่มผู้ประกอบการชุมชนมีความต้องการให้ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนและการท่องเที่ยวชุมชน เชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

ด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ

ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการได้ดีในระดับหนึ่ง แต่จังหวัดจำเป็นต้องให้บริการรองรับกลุ่มแรงงานที่มาอยู่อาศัยในพื้นที่จังหวัด จำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ทำให้เกิดความไม่เพียงพอต่อความต้องการ

โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

๑. การบริหารจัดการขยะ

- ถึงแม้ว่าการบริหารจัดการขยะ โดยชุมชน อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังสามารถรองรับการจัดการได้ในปัจจุบัน แต่ยังไม่มีความคุ้มค่าจัดขยะ ในภาพรวมของจังหวัด ถ้าหากไม่มีการเตรียมการบริหารจัดการรองรับในอนาคต อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีอัตราการขยายตัวของชุมชน สถานประกอบการ โรงงาน บ้านพักอาศัยอย่างต่อเนื่อง

๒. การขาดแคลนน้ำ

- ปริมาณน้ำฝนและน้ำท่าในฤดูแล้งมีปริมาณน้อย เนื่องจากศักยภาพในการกักเก็บน้ำหรือแหล่งกักเก็บน้ำมีจำกัด จังหวัดขาดศักยภาพในการพัฒนาแหล่งกักเก็บขนาดใหญ่เพิ่มเติม จึงมีข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน โดยเฉพาะในเขตอำเภอทุ่งหัวช้าง เวียงหนองล่อง แม่ทา ลี้ บ้านธิ

- แหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็ก มีขนาดไม่เพียงพอในการรองรับน้ำ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการเติมน้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก หรือการระบายจากแหล่งเก็บน้ำขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

- ความต้องการใช้น้ำมีจำนวนมากขึ้นทำให้ปริมาณน้ำที่กักเก็บไม่เพียงพอต่อความต้องการ และขาดความสมดุลทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการ ซึ่งจังหวัดลำพูนเน้นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้น้ำอย่างเพียงพอ

- น้ำบาดาลมีปริมาณและคุณภาพไม่เหมาะสม ในหลายพื้นที่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการบริโภค อุปโภคได้เนื่องจากมีสารฟลูออไรด์สูง เกินค่ามาตรฐานที่กำหนด

- ความสามารถในการให้บริการสาธารณะด้านน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคยังไม่เพียงพอ เนื่องจากพื้นที่การให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาคมีจำกัดและยังไม่ครอบคลุม ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาและสนับสนุน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาโดยทางเลือกในการใช้น้ำบาดาลเพื่อกิจกรรมต่างๆ

ปัญหาภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปัญหาอุทกภัย (น้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก) ในพื้นที่รับน้ำจากลำน้ำแม่ทาและแม่น้ำลี้ จะมีความรุนแรงที่สุด เนื่องจากสภาพลำน้ำมีความลาดชัน และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำอย่างเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาน้ำกัดเซาะตลิ่ง ถนน ที่สวน บ้านเรือน ของประชาชนในพื้นที่อำเภอแม่ทา บ้านโฮ้ง ลี้ เวียงหนองล่อง และป่าซาง

- ปัญหาภัยแล้ง เนื่องจากความสามารถในการจัดการแหล่งน้ำเพื่อรองรับปริมาณน้ำ หรือการชะลอการไหลของน้ำ เพื่อนำมากักเก็บไว้ใช้ยังไม่เพียงพอ และอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่ไม่ได้ตั้งอยู่ในทิศทางหรือพื้นที่ที่จะสามารถรองรับปริมาณน้ำดังกล่าว ส่วนอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่หลายแห่งที่สามารถรองรับน้ำได้ แต่มีปัญหาในด้านประสิทธิภาพการรับน้ำ เนื่องจากมีขนาดเล็ก และการก่อสร้างในพื้นที่ที่เป็นความต้องการของประชาชน ในหลายอำเภอ มีปัญหาเป็นพื้นที่ในเขตป่า

- ปัญหาหมอกควันและไฟป่า เนื่องจากการเผาวัชพืชทางการเกษตร และการแผ้วถางเผาป่า เพื่อกำจัดวัชพืชและเตรียมพื้นที่การเกษตร ทำให้ในบางพื้นที่ยังไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากข้อจำกัดของบุคลากร และปัญหาการปกคลุมมาจากพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

- ปัญหาวัชพืชในแม่น้ำกวัง ทำให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย เนื่องจากมีพื้นที่การรับน้ำมาจาก จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มจังหวัดฯ ควรจะมีมาตรการในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

- ปัญหาการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดสารเคมีตกค้างใน ร่างกาย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพทั้งในกลุ่มของผู้ใช้แรงงานและประชาชนทั่วไป รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาความ เสื่อมโทรมของสภาพดินเพื่อการเกษตร

โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

ปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งในพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรม มีแรงงานเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเป็นที่ตั้งของคลังสินค้าและ Logistics ขนาดใหญ่จำนวนมาก และการเดินทางไปสู่จังหวัดเชียงใหม่แต่ใน พื้นที่จังหวัดลำพูนซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดต่างๆ ในกลุ่มจังหวัด ยังไม่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านถนนที่ควร จึงทำให้เกิดการกระจุกตัวของยานพาหนะ และอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งจำเป็นต้องมีการ ส่งเสริมพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงกับจังหวัดต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ และจะสามารถลดต้นทุนในการขนส่งและการ เดินทาง

ระบบขนส่งสาธารณะ

ระบบการขนส่งสาธารณะยังไม่เพียงพอต่อสภาพความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะใน เขตรอบเมืองและเชื่อมต่อระหว่างอำเภอ ซึ่งปัจจุบันมีความหลากหลายของผู้ที่มาอยู่อาศัย ทั้งแรงงานนอก จังหวัดและแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดสภาพปัญหาต่อเนื่องในด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

ด้านอื่นๆ

- การขาดแคลนฝีมือแรงงานภาคเกษตร โดยเฉพาะในฤดูกาลเก็บเกี่ยว ปัจจุบันส่วนใหญ่ใช้ แรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดปัญหาค่าแรงสูง ต้นทุนการผลิตเพิ่ม

- ไม่มีตลาดกลางในพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตร หัตถกรรม และส่งผลให้ไม่เกิดการสร้าง บรรยากาศการจูงใจให้แก่เกษตรกร

- การลักลอบขนยาเสพติด ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมทำให้มีจำนวนแรงงานและชุมชนหนาแน่นเกิดขึ้น

- การขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและผลิตสินค้า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าหัตถกรรม ฝ่ายชายทอมือ

- การพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลอดจนการให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพขาดความต่อเนื่อง

- ขาดการประชาสัมพันธ์ และปัญหาช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่เพียงพอ

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลำพูน ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๘๔,๓๙๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๖,๘๕๘ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๓๔ ของประเทศ ลำดับที่ ๖ ของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ และเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ๑

ในส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ ๒๑๑,๔๘๘ บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๑๘,๔๒๓ บาท เป็นลำดับที่ ๑๖ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๑ ของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก ปี ๒๕๖๑ ของจังหวัดลำพูน จากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปีของจังหวัดลำพูน ลำดับที่ ๑ สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ ๓๖,๗๕๕ ล้านบาท ลำดับที่ ๒ สาขาเกษตรกรรม มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ ๑๙,๗๐๕ ล้านบาท ลำดับที่ ๓ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ ๑๐,๙๕๒ ล้านบาท

(ที่มา: สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน, สิงหาคม ๒๕๖๓)

สถานะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ณ ธันวาคม ๒๕๖๓ จากรายงานสถานะเศรษฐกิจจังหวัดลำพูน สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน พบว่า หดตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราร้อยละ -๗.๘ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ในประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ประกอบกับสงครามการค้าระหว่างสหรัฐและจีน ส่งผลต่อห่วงโซ่อุปทานทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรค ด้านการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบจากฐานการผลิตในต่างประเทศ กระบวนการผลิตหยุดชะงักไม่เป็นไปตามความต้องการของตลาดปลายทาง โดยเฉพาะการผลิตหมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มชิ้นส่วนประกอบในคอมพิวเตอร์และการสื่อสารที่ลดลง

สถานะเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีการขออนุญาตตั้งและขยายกิจการโรงงาน พบว่าในช่วงปี ๒๕๖๓ มีการขออนุญาตตั้งและขยายกิจการโรงงานซึ่งมีมูลค่าการลงทุน ๒๕๕.๔๐ ล้านบาท เกิดการจ้างแรงงาน จำนวน ๒๐๘ คน เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันกับปีก่อน พบว่ามีการขออนุญาตประกอบกิจการและขยาย ลดลง ส่งผลให้มีมูลค่าการลงทุนลดลง จำนวน ๑,๒๕๔.๘๐ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๘๔ ประกอบด้วยประเภทอุตสาหกรรมโรงงานฆ่าสัตว์ปีก สีส้ม ห้างเย็น ผลิตกระเจกนิรภัย และอบฟืนผลทางการเกษตร เป็นต้น

การเลิกกิจการของจำนวนโรงงาน พบว่า การเลิกกิจการ (ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๓) มีการเลิกกิจการจำนวน ๑ โรงงานมูลค่าเงินทุน ๓๐.๐๕๕ ล้านบาท จำนวนแรงงาน

๑๖ คน ในประเภทอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์โลหะเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนพบว่า ลดลง คิดเป็นร้อยละ ๙๖ ของจำนวนโรงงานที่ขอเลิกกิจการ

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน, มกราคม ๒๕๖๔)

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดลำพูน มี ๕ ประเด็น เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)
๒. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
๓. เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)
๔. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
๕. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)

๑.๑ วัตถุประสงค์ :

- (๑) พัฒนาให้เป็นจังหวัดสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (๒๕๖๓-๒๕๖๕)
๑. ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
๓. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู	เพิ่มขึ้น ๑๐๐ ไร่ต่อปี
๔. มีการบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์	๑ แผนงานต่อปี
๕. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพิ่มขึ้น	๑๐ แห่งต่อปี

๑.๓ แนวทางการพัฒนา :

- (๑) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- (๒) การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๓) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษหมอกควันไฟป่า

(๕) การบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง

๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

๒.๑ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาหัตถกรรม ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
- (๒) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๒.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (๒๕๖๓-๒๕๖๕)
๑.มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด และ OTOP เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒.จำนวนผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์เข้าสู่ ตลาดเพิ่มขึ้น	จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ต่อปี

๒.๓ แนวทางการพัฒนา :

- (๑) การวิจัยพัฒนา (R&D) ออกแบบผลิตภัณฑ์ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (๒) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการและมีแรงงาน
- (๓) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (๔) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่ม
ประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+๓

๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)

๓.๑ วัตถุประสงค์ :

พัฒนาการเกษตรให้มาตรฐานปลอดภัยและมูลค่าเพิ่มสูง

๓.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (๒๕๖๓-๒๕๖๕)
๑.มูลค่าสินค้าเกษตร ลำไย มะม่วงเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒.ลดต้นทุนการผลิตในเกษตรแปลงใหญ่	ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓.จำนวนแปลงของสินค้าเกษตรลำไยได้รับการรับรอง มาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๔.จำนวนแปลงของสินค้าเกษตรได้รับการเตรียมการ รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕ ต่อปี

๓.๓ แนวทางการพัฒนา :

- (๑) การวิจัยพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบุคลากร
- (๒) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
- (๓) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

(๔) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่ม
ประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+๓ ๑๗๒

๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

๔.๑ วัตถุประสงค์

พัฒนาลุ่มน้ำเมืองมรดกวัฒนธรรมล้านนา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๔.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (๒๕๖๓-๒๕๖๕)
๑.รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๒.นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓.ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕ ต่อปี

๔.๓ แนวทางการพัฒนา :

- (๑) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ฐานวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (๒) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (๓) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- (๔) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวก
- (๕) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกฯ รองรับการท่องเที่ยว
- (๖) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์

๕. ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

๕.๑ วัตถุประสงค์

ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูน อย่างเท่าเทียม

๕.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (๒๕๖๓-๒๕๖๕)
๑.ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง	ร้อยละ ๓ ต่อปี
๒.คดียาเสพติดลดลง	ร้อยละ ๑ ต่อปี
๓.หมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนเข้มแข็งต้นแบบเพิ่มขึ้น	๓๙ แห่ง ต่อปี
๔. ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี	๑ แผนงานต่อปี

๕.๓ แนวทางการพัฒนา :

- ๑) การยกระดับคุณภาพชีวิตและพัฒนาอาชีพ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) การพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย
- ๓) การขับเคลื่อนสู่เมืองน่าอยู่

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑)การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง(Strength) ของจังหวัดลำพูน

S๑ เป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒน์ฯ ลำพูน สามารถรองรับตลาดแรงงานในภูมิภาคมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน และโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ปฏิบัติ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้ความร่วมมือและพร้อมให้เข้าตรวจสอบเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและนักลงทุน ชาวต่างชาติมีความมั่นใจและสนใจอยากขยายพื้นที่หรือลงทุนเพิ่ม

S๒ การคมนาคมสะดวก สามารถติดต่อเชื่อมโยงกับจังหวัดต่างๆ ทั้งทางรถยนต์และ รถไฟ และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

S๓ มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการผลิตสินค้าของสถานประกอบการที่ตั้งในและนอกเขต นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ที่มีความชำนาญในการผลิต แต่ขณะเดียวกันมีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงมากนัก เช่น อุตสาหกรรมกลึง คว้าน เชื่อมโลหะและอิเล็กทรอนิกส์

S๔ เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอสำหรับนำมาแปรรูปเพื่อเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะผลผลิตลำไย ข้าวโพด หอมแดง กระเทียม มะม่วง เป็นต้น

S๕ เอกลักษณะที่ชัดเจนของสินค้าหัตถกรรม มีการสืบทอดภูมิปัญญาด้านการผลิตสินค้า อาทิ ผ้าไหมยกดอก (ได้รับการรับรองเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ : GI) ผ้าฝ้ายทอมือ และลาโยอบแห้งสีทอง สามารถพัฒนาเป็นสินค้าวัฒนธรรมสร้างสรรค์

S๖ เป็นศูนย์กลางด้านแรงงานภาคอุตสาหกรรมและสามารถรองรับตลาดแรงงานทั้งในพื้นที่จังหวัดและภาคเหนือ และมีการเติบโตของตลาดแรงงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

S๗ การบริหารจัดการขยะ ยังสามารถบริหารจัดการได้ ไม่เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ที่รุนแรง (ได้รับรางวัลจังหวัดสะอาดในระดับประเทศ ๓ ปี ซ้อน ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒)

S๘ สถานประกอบการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้จัดทำ กิจกรรมด้าน CSR เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ซึ่งจังหวัดลำพูน มีสถานประกอบการที่ได้รับใบรับรองสะสม จำนวน ๓๑๑ ใบรับรอง (ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๓)

S๙ สถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลกากของเสีย อุตสาหกรรมและวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เข้าสู่ระบบการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน(Weakness) ของจังหวัดลำพูน

W๑ การวางผังเมืองเพื่อกำหนดพื้นที่การลงทุนภาคอุตสาหกรรมยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้ ผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนเพิ่มความมั่นใจ ทำให้เกิดปัญหาการตั้งสถานประกอบการอย่างไร้ทิศทางใน อนาคต

W๒ ความร่วมมือและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานประกอบการอุตสาหกรรม และชุมชนบางแห่งมีน้อย ทำให้ขาดความคล่องตัวในการประสานงาน เกิดการร้องเรียนและต่อต้านการประกอบ กิจการ

W๓ สินค้าหัตถกรรมยังคงมีรูปแบบเดิม ขาดการพัฒนาในรูปแบบสินค้าใหม่ที่เป็น เอกลักษณะของจังหวัด ที่ตรงตามความต้องการของตลาด กลุ่มผู้บริโภค เช่น สินค้ากลุ่มของที่ระลึกและ ของฝาก และสินค้ากลุ่ม Eco Product หรือ Creative เป็นต้น

W๔ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีการผลิต การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ตลาดสากล และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อประโยชน์ต่อการผลิตและจำหน่ายสินค้า เป็นต้น

W๕ การประชาสัมพันธ์สินค้าของจังหวัดยังไม่ทั่วถึงและเป็นระบบเดียวกัน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

W๖ ขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานที่ทันสมัยที่สามารถเชื่อมโยงและใช้ในการบริหารจัดการแรงงาน

W๗ ขาดแคลนแรงงานในช่วงฤดูการผลิต แรงงานช่างเทคนิค ผู้เชี่ยวชาญในระดับหัวหน้างาน วุฒิศึกษาในระดับ ปวส. วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunity) ของจังหวัดลำพูน

O๑ แผนพัฒนาภาคเหนือและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มุ่งพัฒนาการเป็นฐานการลงทุนของภูมิภาค การใช้โอกาสและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบ Logistic ส่งผลดีต่อการค้า การลงทุนของจังหวัดลำพูน

O๒ จังหวัดลำพูนกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) สร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถานประกอบการอุตสาหกรรมและชุมชนโดยรอบซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

O๓ ความร่วมมือขององค์กรภาคเอกชน โดยเฉพาะกรอ.จังหวัดลำพูนและ กรอ.กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ กำหนดแนวทางการสนับสนุนและพัฒนาด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดในการให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการส่งเสริมการผลิต การค้า การลงทุนและการบริหารจัดการ

ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats) ของจังหวัดลำพูน

T๑ จังหวัดลำพูนมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุนอย่างต่อเนื่อง การพิจารณาผังเมืองของภาครัฐล่าช้า หากไม่มีระบบผังเมืองที่ชัดเจนและไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด จะส่งผลกระทบต่อหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม การจราจร

T๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางรายมีการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีต้นทุนการผลิต และค่าจ้างแรงงานถูกกว่า เช่น อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์และอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

T๓ เคลื่อนย้ายแรงงานเสรีต่างชาติเพื่อหางานทำมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น และอาจส่งผลกระทบต่อแรงงานไทยในอนาคต โดยเฉพาะแรงงานกึ่งฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือ

(๓) TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก(S-O)

- สนับสนุน ส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมชุมชน เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น

- พัฒนาลินค้ารูปแบบใหม่ๆ ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด/ตลาดสากล รวมทั้งประชาสัมพันธ์สินค้าที่มีความโดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่ทั่วถึงและต่อเนื่อง

- บริหารจัดการตลาดเชิงรุก เช่น การจัดตั้งศูนย์กลางการพัฒนาบุคลากร/พัฒนาฝีมือ และศูนย์กลางสินค้าหัตถกรรมสร้างสรรค์ของภูมิภาค รวมทั้งการตลาดออนไลน์

มาตรการเชิงปรับปรุง(W-O)

- จัดกิจกรรม หรือหลักสูตรการเรียนการสอนด้านหัตถ-อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป

- พัฒนानักออกแบบ/ผู้ผลิตทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มใหม่ในระดับท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์ รูปแบบใหม่ที่ตรงกับความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

มาตรการเชิงป้องกัน(S-T)

- กำหนดพื้นที่และปรับปรุงระบบผังเมืองที่ชัดเจน รองรับการลงทุนอุตสาหกรรม การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตของจังหวัดลำพูน

- ควรจัดหาแหล่งจำหน่ายเพื่อกระจายสินค้าและจัดเก็บสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ของจังหวัด และมีการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์อย่างครบวงจร

- ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและบุคลากรภาครัฐเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง(W-T)

- ลดข้อขัดแย้งระหว่างภาครัฐผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และชุมชน ด้วยการจัด กิจกรรมร่วมกัน เช่น การรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน การทำงานแบบบูรณาการ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมและชุมชน เกื้อกูล อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของกระทรวงในส่วนภูมิภาค รวมทั้งประสานและสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒. ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในส่วนภูมิภาค

๓. จัดทำแผน ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งประสาน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว

๔. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๕. ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๖. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมชุมชนด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและเชื่อมโยงทางการตลาด

● เป้าประสงค์

สินค้าอุตสาหกรรม/หัตถกรรมเป้าหมายสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑) มูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปีละ ๔๐ ผลิตภัณฑ์

๔) จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการรุ่นใหม่ได้รับการพัฒนา ปีละ ๘๐ ราย

๕) ชนิด/ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๔(ถ้ามี)	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาทักษะ ความรู้ ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม/ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่และ พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น	โครงการที่ สจจ. ของบประมาณจังหวัด • โครงการหัตถสร้างสรรค์ • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอจังหวัด ลำพูน • โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า	- ๐.๔๓๓ -	๐.๕๐๐ - ๐.๗๑๕	๐.๕๐๐ - -
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค • โครงการจัดทำฐานข้อมูล ภาคอุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัย เศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	๐.๔๔๓ ๐.๐๖๐	๐.๔๐๐ ๐.๐๖๐	๐.๔๐๐ ๐.๐๖๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและยกระดับ ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มี คุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ ยอมรับของตลาดและ ผู้บริโภค	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการ มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน : งานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๐๖๒	๐.๐๖๒	๐.๐๖๒

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

● เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมการผลิตได้รับการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เข้าสู่การเป็นโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑) สถานประกอบการอุตสาหกรรม ที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น

ปีละ ๑๐ ราย

๒) สถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนายกระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

ในระดับที่สูงขึ้น ปีละ ๕ ราย

๓) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม/อุตสาหกรรมเหมืองแร่และเหมืองหิน

ได้รับการประเมินระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ปีละ ๒ ราย

๔) จำนวนสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ ได้รับการพัฒนา

ปีละ ๓๐ ราย

๕) จำนวนข้อร้องเรียนการประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่มีข้อเท็จจริงลดลงหรือ

ไม่มีเรื่องร้องเรียน

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๔(ถ้ามี)	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลยุทธ์ที่ ๑ กำกับ ดูแลสถานประกอบการอุตสาหกรรม/อุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมาย	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐	๐.๐๕๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและชุมชนโดยรอบ	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๐.๐๔๕	๐.๐๔๕	๐.๐๔๕
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการอุตสาหกรรม/อุตสาหกรรมชุมชนให้นำหลักเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวมาใช้ในการประกอบกิจการและคืนประโยชน์สู่ชุมชน/สังคม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน กิจกรรมหลัก พัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมลำไยแบบ BCG (Y๒)	๒.๐๒๐	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	๐.๑๑๒	๐.๑๑๒	๐.๑๑๒

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอจังหวัดลำพูน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดลำพูนมีศักยภาพและความโดดเด่นทางด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ที่สืบทอดมายาวนานโดยปัจจุบันยังมีการถ่ายทอดภูมิปัญญา จนเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์ โดยเฉพาะผ้าฝ้าย ทอมือของชาวพื้นเมืองลำพูน และผ้าไหมยกดอกของจังหวัดลำพูน ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง การเติบโตของกลุ่มสินค้าเครื่องนุ่งห่มหรือแฟชั่นเสื้อผ้ามีการเติบโตตามจำนวนประชากรและรสนิยมของกลุ่มลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความนิยมในรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของคนรุ่นใหม่ ดังนั้นผู้ประกอบการชุมชนประเภทผ้าของจังหวัดลำพูนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาตนเองให้สามารถมีความรู้และทักษะในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพื่อให้ทันกับความต้องการของกลุ่มลูกค้า โครงการพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอจังหวัดลำพูน สามารถสร้างองค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการชุมชน ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของกิจกรรม	เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ผู้ประกอบการชุมชนประเภทผ้าได้รับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๐ กิจการ/๖๐คน ผลลัพธ์ ผู้ประกอบการประเภทผ้าเกิดรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือนต่อกิจการ หรือ เกิดรายได้เพิ่มทั้งโครงการ ๕๔๐,๐๐๐ บาทต่อปี (๑,๕๐๐ บาท x ๓๐ กิจการ x ๑๒ เดือน)
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของกิจกรรม	๑) ผู้ประกอบการชุมชนประเภทผ้าได้รับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๐ กิจการ/๖๐คน ๒) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้า ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เมืองหัตถกรรม นวัตกรรมสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้า เป้าหมาย ๓๐ กิจการ/๖๐ คน แยกได้ดังนี้ - หลักสูตรA : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าด้วยเทคนิคการปัก ลวดลายบนผืนผ้า จัดอบรม ๒ รุ่น รุ่นละ ๑๐ กิจการ/๒๐ คน อบรมครั้งละ ๔ วัน - หลักสูตรB: การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าด้วยเทคนิคการให้เฉดสี จัดอบรม ๑ ครั้ง ๑๐ กิจการ/๒๐ คน อบรม ๒ วัน หมายเหตุ: หลักสูตรการฝึกอบรมสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และความเหมาะสม
๙. งบประมาณ	๔๓๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐) ได้มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ อีกทั้งแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองเกษตรสีเขียว มีเป้าหมายในการสร้างมูลค่าการเกษตรให้มีมูลค่าสูง ซึ่งพื้นที่ของจังหวัดลำพูน มีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ที่ผ่านมามีประสบปัญหาผลผลิตราคาตกต่ำหรือล้นตลาด จึงต้องมีการพัฒนาวัตถุดิบและขบวนการผลิตให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพสูง ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมใหม่เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ในระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) พบว่ายังอยู่ในระดับการแปรรูปขั้นต้น ราคาถูก หากมีการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จะทำให้มีการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและจังหวัดในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการ โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และวิสาหกิจชุมชน ให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๓. เพื่อสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้ตรงกับความต้องการของตลาดทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)</p>
๔. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ที่มีศักยภาพ จำนวน ๕ ราย</p> <p>ตัวชี้วัด จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ ๕ ผลิตภัณฑ์/ ๕ บรรจุภัณฑ์</p>
๕. ความเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาจังหวัด และทิศทางการพัฒนาภาค	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองเกษตรสีเขียว
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดลำพูน
๗. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<p>๑. ขออนุมัติ จัดทำโครงการ</p> <p>๒. จัดสัมมนาชี้แจงโครงการและคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการจำนวน ๓๐ ราย</p> <p>๓. กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย</p>

	<p>๑) จ้างเหมาบริการเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป กรณีเป็นอาหารให้ทำการวิเคราะห์ส่วนผสมและการวิจัย เพื่อเตรียมการยื่นขอเลขสารบบอาหาร (เครื่องหมาย ออย.) ด้วย</p> <p>๒) จ้างเหมาบริการออกแบบและจัดทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ให้กับผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓) จ้างเหมาบริการทดสอบตลาดของผลิตภัณฑ์ใหม่</p> <p>๔. ติดตามประเมินผลโครงการ</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ปี ต.ค. ๖๔- ก.ย. ๖๕
๑๐. งบประมาณ	๗๑๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>ผลผลิต - ผู้ประกอบการ SME และวิสาหกิจที่มีศักยภาพ เข้าร่วมโครงการ ๕ ราย</p> <p>- จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ ๕ ผลิตภัณฑ์ / ๕ บรรจุภัณฑ์</p> <p>- ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>ผลลัพธ์</p> <p>๑. มูลค่าทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) และวิสาหกิจชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาโดยการใช้นวัตกรรมเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้ตรงกับความต้องการของตลาดทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติ
 การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ปี ๒๕๖๔-๒๕๖๖

	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)ของ ออก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน ปี ๒๕๖๔
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมของไทย ให้ เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	เมืองแห่งความสุข บน ความพอเพียง	อุตสาหกรรม ชุมชน เกื้อกูล และอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพ ของภาคอุตสาหกรรมให้ เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์	ยกระดับการพัฒนา ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมชุมชนด้วย นวัตกรรม เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและ เชื่อมโยงทางด้านการตลาด
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม	เมืองที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	เมืองที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม